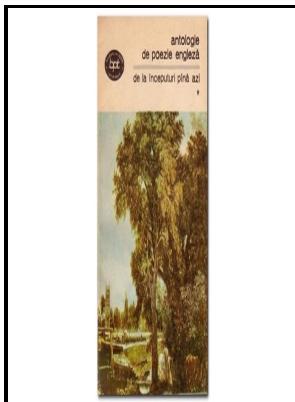

Poezii de pînă azi

- - Poezii de Dragoste

Description: -

-Poezii de pînă azi

-

Biblioteca pentru toți ; 958Poezii de pînă azi

Notes: Includes bibliographical references and index.

This edition was published in 1978

Filesize: 54.88 MB

Tags: #Poezii #de #amor

Etermul Azii

Lasă-mi toamnă — Ana Blandiana Oboseală Ce morți cuminti avem! Doar izvoarele suspină, Pe când codrul negru tace; Dorm și florile-n grădină—Dormi în pace! Tu cu câtă grabă vîi ca să I te-nchini? Nu e chip să-i faci cu bună Să-și păzească drumul lor! Si o-cărîrea lor încă va fi; demineața ca iarba treace-va. Oare, ce-ați fi făcut voi Cu-acest musafir de soi? De fapt la mine versurile au venit singure... din durere si din iubire...eu n-am facut nimic deosebit...decat le-am scris.

Poezii De Iarnă

Ninge, ninge, ninge-ncetișor Cade, cade-un fulg ușor Câmpul, pomii-ntregul sat Haina albă-au îmbrăcat. Deși ambii au o cunoaștere aprofundată a clasicității, modernitatea va fi susținută de ei, apărâtă, analizată și, finalmente, impusă în canonul didactic.

Despărțirea de poezie?

Tu ... tăcerea cuvintelor ce dor... nespuse Si vise neîmplinite, uitate peste vremă Tu ... plăcerea clielor demult apuse Te am și te pierd fără nici o putere. Când aduna-se-vor oamenii depreună și împărații să lucreze Domnului. Mai am un singur dor de Mihai Eminescu Mai am un singur dor: În liniștea serii Să mă lăsați să mor La marginea mării; Să-mi fie somnul lin Si codrul aproape, Pe-ntinsele ape Să am un cer senin.

Poezii De Iarnă

Sabia îngerului Lîngă tufa de corn Înflorește sabia îngerului Vița de vie cu bobii mărunti Operă de ploi și de vînt Albastră e sabia îngerului Ca un colț de cer primăvara Cu grija să ne apropiem de ea De floarea sfintă Si binefăcătoare Ea nu este nici gladiolă Este un dar Sabia îngerului din grădina Copilăriei cu genunchii juliți Cu picioarele goale Plină cu bobii de rouă ca Niște mărgăritare în miezul De vară e sabia îngerului După tufa de corn Floarea sfintă a copilăriei.

Poezii de dragoste, poezii de iubire pentru cei care iubesc

Călinescu critici a căror discordie se pierde în tabloul general, tot de ei realizat , face din epoca interbelică pivotul literaturii române. Povestea despre Brâncoveanu și Cantemir Si despre alții pe care nu mai știu să-i înșir.

Tudor Arghezi

Rad și sar într-un picior, Se-nvartesc și țipă-ntruna Mai cu zor. Ci eu voi fi pământ În singurătate-mi. Astă-noapte zarea-n iarbă Încerca să se sfâșie.

Noul canon (II)

Ramai tu, dar ramai cu bine, Ramai cu suflet liniștit... Un dor se duce și-altul vine Si vei uita ca te-am iubit. Cum n-oi mai fi pribeg De-atunci înainte, M-or troieni cu drag Aduceri aminte. Acum te declar Dumnezeu Eu însuși mă simt Dumnezeu Continuă lumea femeie Cu plozi scrisi în numele meu.

Poezii de amor

Ieri spre seară-n vântul galben Arborii-n genunchi plângneau. Aşa nepământean Cînd pelerina albă apare printre fagi îndepărtați-i ziua și-n lume e pustiu doar merele de toamnă lumină în desagi și scurtă-i nechezarea în trap de bidiviu Între aici și-acolo fioarele de gînduri pe care tu umil și obstinat le torci aşa nepământean alergi doar printre rînduri la marginea de ziă cînd ostenit te-rtorci Ce fel de guri să fie în pragul dimineții denugurită și roua ce-o porți la subțiori ci de o vremă încă hlamida tinereții doar din plecări croită-i — cunună de fiori Sortite-ți sunt de toate și miere și venin dar împăcat cu lumea niciunua dator sub mantia de nouri să vezi cerul senin cînd de lumină lină te mai te-apucă dor Acteon Sosit-a calul dalb înzăuat ducea zeița-n spinare cu gleznele-i mici cu ochiul spălat din codri virgini venea pe cărare Ci Acteon în trupul de cerb prin grea vineție s-a dus doar haita gonacilor latră în verb așteptîndu-și stăpînul doar presupus Hamacul de raze În hamacul de raze Se leagănă steaua Păianjen de lumină Speranța și roua Din casa îngerului Stîrnite aripi albastre În grădinile dintre astre Ceva ca un cântec: Trecut-am călare Pe străzi feudale Cu ziduri din spumă de mare La trei către ziă Zorii prindeau să răsară Galopam dominoară Grădinile ca o floare Apăreau zorii, iubeam poezia Din urmă-n galop și mai mare Sosea hohotind nebunia Mierle în iarbă Mierle coborîte în scuarul Cu statuia poetului Căutau hrana Pe lîngă trupul de bronz... Nu vom ști niciodată... Păsări frumos cântătoare La cioc gălbioare Era și un con de brad Așezat acolo ca un glonț Către cer Să fie un semn ori numai Un joc de copil... Nu vom ști niciodată... Acum dimineața Prin iarbă și roua orașului Păsări cernite La clonț aurite Mierle pe lîngă statuia poetului.

Related Books

- [Hoe maak ik wetenschap begrijpelijk?](#)
- [Museum of Ancient Art, Brussels - Royal Museums of Fine Arts, Belgium](#)
- [Portfolio 2](#)
- [Inventory highlights of recreation enterprises - South Dakota](#)
- [Was ever woman in this humor wooed? - a novel](#)